

INTERVIEW De Tepelkloof op social media

'Wie bepaalt hier nu wat mensen mogen zien?'

Casper.

De ene tepel is de andere niet. Een man kan zonder problemen zijn naakte bovenlijf tonen. Op het sportveld, in het zwembad en ook op social media. Maar o-wee als er een vrouwentepel in beeld komt.

Connie Vertegaal
cvertegaal@mediahuis.nl

Alkmaar ■ Bij platforms als Facebook, Instagram of LinkedIn gaan dan alle alarmbellen af. Degene die de foto plaatst krijgt op zijn minst een waarschuwing. Ga je nogmaals in de fout, dan volgt een blokkade. De Alkmaarse fotografe Esther Bekker loopt tegen dit soort sancties aan, nu ze de foto's plaatst van haar project De Tepelkloof.

Borstvoeding

Het verrast haar absoluut niet dat Facebook haar account blokkeerde haar nadat ze een foto van een vrouwenborst postte, integendeel, er gebeurde precies wat ze had verwacht. „De mannentepel is oké, de vrouwentepel is taboe”, zegt Esther. „Zoals vrouwen die in het openbaar borstvoeding geven nog altijd op afkeurende reacties kunnen rekenen. De vrouwenborst wordt geseksualiseerd.”

Esther heeft een fotostudio op bedrijventerrein Overdie. Doorgaans komen hier van top tot teen aangeklede mannen voor haar lens. „Je moet een niche hebben als ondernemer”, is Esthers ervaring. Sinds ze zich 'de mannenfotograaf' noemt - en dus vrijwel alleen mannen fotografeert - gaat het crescendo met haar bedrijfje. Ze doet precies wat bij haar past. „Als kind voetbalde ik al vooral met de jongens. Ik heb sneller een klik met mannen, vind het heerlijk om met ze te werken. Zeker als ze achter die stoere buitenkant hun kwetsbaarheid laten zien. Dan krijg ik een wauw-moment.”

De Tepelkloof is een artistiek uitstapje. Esther wil een kalender maken waarvan de opbrengst naar Pink Ribbon gaat, zoals ze eerder een kalender maakte voor Kika. Dolgraag wil ze haar foto's exposeren, maar zover is het nog lang niet. Het project is nog niet af. Twaalf portretten moeten het worden, met daarbij de persoonlijke verhalen van de geportretteerden. Zes mannen, zes vrouwen moeten het zijn. Ze is over de helft. Maar, zoervaart Esther, mannen zijn huiverig. „Die vinden het moeilijker om zich bloot te geven.”

Esther Bekker. FOTO ESTHER BEKKER

Letterlijk bloot en figuurlijk bloot, het hangt natuurlijk allemaal aan elkaar.

Vijf vrouwen en twee mannen fotografeerde ze tot nu toe. Nog vijf te gaan dus. Ze heeft wat lijntjes uitgezet. Is met een paar kandidaten in gesprek. „Het komt wel, ik neem er gewoon de tijd voor.” Ze zoekt geen fotomodellen, maar gewone mensen. Mannen en vrouwen bij wie het leven zijn sporen heeft getrokken. Rimpels, littekens, kiloortjes teveel. „Ik wil geen maatjes 36. Juist niet.”

Ze wijst naar de cover van het veelbesproken nummer van de Linda, dat op de salontafel ligt. „Dat nummer is met de beste bedoelingen gemaakt. Linda wilde de vrouwenborst normaliseren, het taboe doorbreken. Maar er kwam een golf van kritiek. Die vrouwen op de cover zijn niet de doorsnee vrouwen die je op straat ziet. Te mooi, te slank, te jong. Geen littekens, geen curves. Allemaal het perfecte plaatje. En ik denk gefotoshopt.”

En dan hielden de vrouwen op de cover ook nog eens hun handen voor hun borsten. Er is geen tepel te zien. Hoezo het taboe doorbre-

Rina.

FOTO ESTHER BEKKER

ken. Esther: „Maar dat snapte ik dus weer wel. Als die borsten onbedekt waren had Linda ook niet op social media gekund met die coverfoto.”

Rembrandt

Esther laat zich in haar fotografie inspireren door de oude meesters. Zoals Rembrandt kon toveren met licht, dat probeert zij in haar portretten te evenaren. Indrukwekkende studiolampen zorgen voor de juiste lichtval. Vaak heeft ze een

schilderij in haar hoofd als ze iemand fotografeert. De eerste man die het aandurfde had lang haar. „Ik dacht meteen aan Samson, van het Bijbelverhaal. En daar zijn ook heel veel schilderijen van.” Ze lacht: „Alleen de leeuw ontbreekt.” Een van de vrouwen noemde zich een Rubensvrouw. „Ik zocht een werk van Rubens, ter inspiratie voor haar foto.”

„Een aantal modellen worstelt met hun gewicht. Een van de mannen had een maagverkleining

ondergaan, is nu halverwege zijn streefgewicht. De Rubensvrouw heeft MS, omdat ze steeds moeilijker ging bewegen kwam ze kilo's aan. Ze kon nog maar driehonderd meter lopen achter een rollator. Artsen hadden tegen haar gezegd: dit is het, verzoen je ermee. Nu werkt ze met een fysiotherapeut keihard aan haar revalidatie. Kortgeleden is ze het Klimduin opgeklimmen. Dat is een enorme overwinning voor haar.” Die verhalen komen ook bij de foto's. Esther

vraagt haar modellen het in hun eigen woorden op te schrijven.

Doodeng

De mensen die ze voor De Tepelkloof fotografeert komen altijd licht nerveus binnen. „Ze vinden het retespannend. Of zelfs doodeng.” Ze laat ze eerst even landen met een bakje koffie. Ik neem de tijd die ze nodig hebben. Samen struinen door het kledingrek, om een kleedje uit te zoeken die om het lijf kan hangen. Ondertussen

„Dan krijg ik dus wel iets baldadigs over me

„De vrouwenborst wordt geseksualiseerd

de belichting instellen. „Dan weet ik dat ik maar een paar foto's hoeft te maken en dat daar de goeie bij zit. Zodat het ongemakkelijke moment voor de camera zo kort mogelijk duurt. Dan reageren ze opgelucht: dat viel mee zeg.”

De naaktheid van de portretten is discreet. Op elke foto is één blote borst zichtbaar. Dat is het. De tepel is bij de ene foto zichtbaarder dan bij de andere. Met de eerste twee vrouwfoto's die ze postte op social media ontstonden geen problemen. Bij de volgende ging het mis. Een waarschuwing van LinkedIn, een korte blokkade op haar bedrijfsaccount van Facebook en een veel langere op haar privépagina. Niet bij de mannentepel, wel bij die van een vrouw. Zo blijft de man toch het veilige terrein voor de mannenfotograaf.

„Maar dan krijg ik dus wel iets baldadigs over me. Zo van: wie bepaalt hier nu wat mensen mogen zien. Kom op zeg. Er is niets aanstootgeevends aan mijn foto's. Dit is geen pornografie” Maar ze weet dat verzet kansloos is. Van LinkedIn kreeg ze een standaardreactie op haar brief. „Ze hadden hem duidelijk niet gelezen.” Op Instagram durft ze de foto niet te plaatsen.

„Dat is mijn etalage waarop ik mijn werk toon. Ik kan het risico niet lopen dat kwijt te raken.”

Een Belgisch museum heeft ook ervaringen met de preutsheid van de grote sociale mediakanalen. Foto's van geschilderde naakten kregen een ban. Esther proest het uit als ze het zegt. „Gekker moet het toch niet worden. Sociale media die kunst censureren.” Conclusie: er is een kloof, of beter gezegd: een tepelkloof. „En die kloof wordt eerder groter dan kleiner.”